

TIETOJA SOVIETTI-VENÄJÄLTÄ

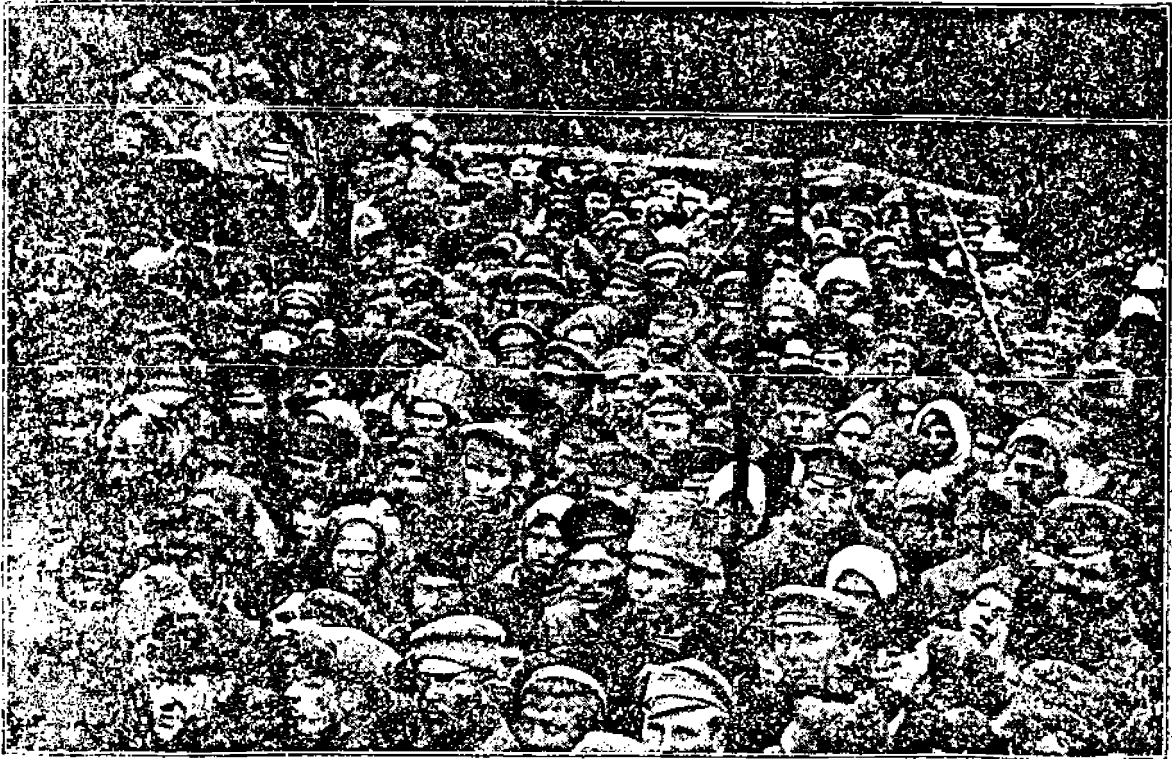
Bolshevikien vakuutetaan "sivistyneen".

Punainen Venäjä on muuttumassa sota-kaudelta teollisuuksien rakennuskaudelle. Punainen armeija, lyötyään viimeiset vastavallankumouksellisten huomattavimmat laumat, on muutettu teolliselle rintamalle, jossa se ennen pitkää tulee tekemään hyvää jälkeä Venäjän teollisuuksien ylöskohottamiseksi ja kansan hyvinvoinnin luomiseksi, jos se vaan saa rauhassa toimia. Tätä tehtävää on koetettu jo useita kertoja aikaisemminkin toteuttaa, mutta aina on ilmaantunut uusia kansainvälisen kapitalismin rahastamia rosvojoukkoja, tätä hyödyllistä työtä häiritsemään ja ovat pakottaneet punasen armeijan jättämään työkalunsa ja ryhtymään sotatoimiin. Nyt kuitenkin on suuempia mahdollisuuksia olemassa tämän rauhallisen rakentavan työn jatkamiselle, sillä kapitalistiset maat jo alkavat huomata

mahdottomaksi Neuvosto-Venäjän aseilla kukistamisen joten useat maat ovat ryhtyneet jo kaupantekoon ja toiset parhaillaan kauppoja hierovat, ja vakuuttavat bolshevikien huomattavasti sivistyneen.

Kuinka katkera pala on esim. Englannin kapitalisteille ollut kaupan avaaminen Venäjän kanssa, osottaa seuraava pääministeri Lloyd Georgen lausunto jonka hän on antanut rauhoittaakseen Englannin kapitalisteja:

"Sopimuksemme Venäjän kanssa ei ole rauhansopimus, vaan ainoastaan kauppasopimus Soviettihallituksen kanssa, jota ei kukaan, joka on seurannut tapahtumia viimeisen kolmen vuoden ajalla, voi kieltää, etteikö se olisi Venäjän laillinen hallitus. Sillä on täydellinen kontrolli niin suurten alueiden yli kuin minkäänlaisella hallituksella siellä voisi nykyisten olosuhteiden valitessa olla."

Talousoijat kuuntelemassa puheita "Lenin" nimisestä propagandajunasta Sovonon asemalla.

TIE VAPAUTEEN

Sama puhuja edelleen tunnustaa, että kaikki ennustukset Soviethallituksen kukistumisesta ovat rauenneet tyhjiin, mutta vakuuttaa, että "Bolshevikit ovat sivistyneet paljon viimesen kahden vuoden ajalla", joten heidän kanssaan jo voi ruveta kaupantekoon, j. n. e.

Kuten tästä huomaa on tämä kapitalistien suora tunnustus, että he eivät voi Soviethallitusta kukistaa, joten siis heidän täytyy ruveta selittämään, että se on sivistyneempi nyt, aina siinä määrin, että sen kanssa täytyy ruveta neuvotteluihin ja sovinnollisiin suhteisiin. Tästä ei kuitenkaan tarvitse ymmärtää, että heidän vihansa sitä kohtaan olisi yhtään laimentunut, vaan että he odottavat sopivampia tilaisuuksia hyökkäykseen.

Seuraavat tiedot osottavat, että ei ainoastaan Englannin kapitalistit ole huomanneet bolshevikien sivistyneen, mutta sen ovat olleet pakoitettuja tekemään monien muiden maiden kapitalistitkin.

Venäjän ja Turkin rauhansopimus on alikirjoitettu 16 p. maalisk. 1921.

Venäjän ja Saksan kauppasopimus on läydennetty.

Venäjän ja Puolan rauhansopimus on lopullisesti hyväksytty.

Italian ulkomaanministeri, count Sforza, ilmoittaa, että kauppasopimus Italian ja Venäjän välillä tulee pian hyväksytyksi.

Japanin ulkomaanministeri, viscount Uchida, sanoo, että Venäjän hallituksen sopimukset Euroopan suurvaltojen kanssa pakkoittavat Japanin hyväksymään uuden kannan Venäjään nähden, j. n. e.

Kuinka teollisuuksia johdetaan Sovietti-Venäjällä.

Teollisuuksien johto Sovietti-Venäjällä nykyisin on järjestetty seuraavasti: Supreme Council of National Economy (Kansallistalouden ylin neuvosto) on korkein organ, joka määrittelee eri teollisuusosastojen tuotanto-ohjelman ja teollisuuksien johdon. Maakunnissa ovat paikalliset talousneuvostot. Jokainen teollisuushaara vuorostaan johdetaan ja järjestetään keskus-toimikunnan taholta ja maakuntatalousneu-

Kaukasialainen hiilikaivostyolainen.

vostojen kautta maakunnissa. Lopullisesti eri teollisuuslaitokset ja niiden yhdistymät johdetaan Shop or District Managementin (Työpaja- tai aluejohdon) toimesta.

Teollisuuksien johto kokonaisuudessaan perustuu teollisuusunionismin pohjalle. Koko johtokoneisto rakentuu tälle perustalle ja ainastaan sille. Ylin talousneuvoston valvontakoneisto on johtokunta, mihinkä nykyisin kuuluu kolmetoista henkilöä ja joka on muodostettu koko Venäjän Ammattiunionien Keskusneuvoston toimesta. Maakuntatalousneuvoston johtokuntaan kuuluu kolmesta seitsemään henkilöä, jotka valitaan ammattiunionien maakuntaneuvoston toimeenpanevan komitean kautta, paikallisen ammattiunionin maakuntaneuvoston suostumuksella ja hyväksytään ylineuvoston taholta. Pääteollisuustoimikunnan nimittää

ylin talousneuvosto union keskuskomitean suostumuksella, tai jos se ei pääse yksimielisyyteen, niin Ammattiunionien Keskusneuvoston esimies. Teollisuuslaitosten aluejohdon alkuperäisesti määrittelee Aluekonventsioni vastaavissa teollisuuslaitoksissa

työskentelevien työläisten edustajain kautta ja vahvistetaan se Ammattiunionien maakuntatoimikunnan ja vastaavan teollisuushaaran päätoimikunnan tai maakuntatalousneuvoston hyväksymisellä.

ORJUUS ENNEN JA NYT

Kirjoittanut *Jaakko Paakkola.*

Me kuulemme usein sanottavan, että orjuutta on aina ollut ja sitä tulee yhä edelleenkin olemaan, se vain vaihtelee sekä muuttellee nimeä ja muotoa.

Ottakaamme tarkastelkaamme pitävätkö nämä lauseimat paikkaansa tulevaisuuteen nähden. Menneisyys on kyllä niille kaikille selvillä, jotka ovat lukeneet historiaa, sillä siellä kerrotaan meille orjuudesta ja suurista orjastaisteluista, joita käytiin Kreikan ja Rooman orjamaatiloilla (latifundi) jo historian varhaisina aikoina. Meille historia kertoo kuinka heidän kapinansa aina kukistettiin veriin ja orjain häviöksi. Taloustiede meille selostaa että orjakapinat olivat kohdistuneet vain orjaisäntiä sekä myöskin työvälineitä kohtaan. Näillä ei ollut laajempaa yhteiskunnallista merkitystä tuotannon valtaukseseen nähden, sillä orjain taloudellinen asema ei silloin vielä edellyttänyt sitä. Siksi heille ei koskaan voinut syntyä ajatustakaan sellaisesta kuin on yhteiskunnallinen vallankumous. Maa- ja kaivosteorjat olivat ainoastaan toimeenpanevan työn suorittajia. Ja niin heidät tämän alhaisen tuotannollisen asemansa perusteella määriteltiinkin kuuluvaksi eläinten ja työkalujen kanssa samalla tasolla oleviksi työvälineiksi, joitten avulla työt suoritettiin. Heidät jaettiin seuraavasti: Yksi osa oli instrumenta muta (s. o. mykät, elottomat työaseet), esim. kirves, rukki y. m. Toinen osa oli instrumenta seminotalia (s. o. metalliset työaseet), nim. sellaiset jotka vain puohiksi, siis sangen epätäydellisesti ääntäen ilmaisevat tunteensa. Niitä olivat ko-

tieläimet. Kolmas osa oli instrumenta vacatie — tuotantoaseet, jotka omaavat puhekyvyn, s. o. ihmiset, orjat.

Me huomaamme että senaikuisen orjaimisen asema ja elintaso olivat sangen alhaisia sekä myös hidas kehitykseensä nähden. Tämänlaista tilannetta jatkui satoihin jopa tuhansiinkin vuosiin saakka.

Sitten kuin me seuraamme kehityksen kulkua taloudellisella alalla, yhä edelleenkin aina kapitalistiselle kone- ja suurteollisuus-aikakaudelle saakka, niin me huomaamme että orjuudessa on tapahtunut muutoksia sitä mukaa kuin taloudellinen tuotanto on kehittynyt ja muuttunut. *Koneaikakausi muutti orjuuden.* Ei ainoastaan sen nimen, jota alettiin kutsumaan palkkaorjuudeksi, vaan sen tuotannollisen aseman ja merkityksen. Silloinkin kauppa-kapitalisti, josta sitten myöhemmin on kehittynyt teollisuus-kapitalistiluokka, rakennutti itselleen tehtaan ja kun koneet asetettiin sen sisälle, niin tämä tehdas oli muuten valmis kaikin puolin alottamaan jonkun määrätyn tuotteen valmistamisen. Mutta sieltä tehtaasta puuttui yksi kaikkein tärkein tekiä — ja mikä se oli? Se oli työläinen, orja, joka panee nämä koneet käyntiin, ohjaa ja johtaa niitä, sekä katsoo niiden perään ja valvoo että ne suorittavat sen määrätyn tehtävän jota varten ne ovat laitetut työskentelemään. Nyt täytyi siis kapitalistien palkata työvoimaa näihin tehtaisiin, ja silloin kuin kapitalisti palkkasi työläiset johtamaan ja ohjaamaan näitä koneita, niin työläisten orjuus muuttui silloin palkkaorjuudeksi. Ja